

Alexander Dowie Amerika'da tanınmış bir şahsiyetti. Kendisi aslen Avustralyalı olup Amerika'ya göçmen olarak gelmişti. O, 1892'de dini vaazlarda bulunmaya başladı. İddiasına göre ona hiçbir tedaviye gerek olmadan insanlara şifa verme gücü bahşedilmişti. 1901 yılında ortaya attığı iddiasına göre o, mesih'in ikinci gelişi için İlyas peygamberin hükmünde olduğundan, kendisi mesih'in geliş yolunu temizlemek üzere zuhur etmişti. Mesih'in zuhuru için bildirilen alametler gerçekleştiğinden, dinle ilgili insanlar zaten bir bekleyiş içersindeydiler. Netice olarak Dowie'nin iddiası, insanların onun peşine takılmasına sebep oldu. Dowie bir miktar arazi satın alıp, orada Zion adlı bir yerleşim kurdu ve Mesih'in bu yerleşime ineceğini söyledi. Ülkenin zenginleri mesih'i ilk görenler biz olalım düşüncesi ile yüklü miktarda paralar harcayarak, bu yerleşimde evlerini inşa etmek üzere araziler satın aldılar. Dowie ise burada bir kral gibi hüküm sürmeye başladı. Çok geçmeden müritlerinin sayısı yüz bini aştı. Bütün Hıristiyan âlemine tebliğde bulunmak için propagandacılar yollandı. Bu papaz İslam dinine ileri derecede kin beslediği için sürekli İslam'a dil uzatmaktaydı. 1902'de yayınladıklarına göre, Hıristiyanlığı kabul etmedikleri takdirde, Müslümanların helak edileceklerini ileri sürdü. Vadedilen Mesih^{as} onun yayınlanan bu iddiasından haberdar olunca, buna cevaben bir bildiri yayınladı. Bu bildiride o, İslam'ın üstünlüklerinden bahsederek, Hıristiyanlığın doğruluğunu ispatlamak üzere milyonlarca Müslüman'ın helak olmasına gerek olmadığını bildirdi. Ayrıca kendisinin Allah

cc

tarafından Vadedilen Mesih

as

olarak gönderildiğini bildirerek, Dowie'yi mübaheleye davet etti ve böylelikle insanların doğru ve batıl dini birbirinden rahatlıkla ayırt edebileceklerini açıkladı.

[1]

Bu bildiri Eylül 1902'de yayımlandı ve Avrupa ile Amerika'da çokça neşredildi. Aralık 1902 ile 1903 yılının sonuna kadar Amerika ve Avrupa'nın muhtelif gazetelerinde bu bildiri hakkında değerlendirmeler yazıldı. Kırka yakın gazete kopyalarını Kadiyan'a gönderdi. Bu denli çok gazetede bunun yayınlanmasından, yaklaşık iki buçuk milyon insanın bu mübahele davetinden haberdar olduğu anlaşılmaktadır.

Dowie bu yayınlara hiç cevap vermedi, ama İslam hakkında beddualar etmeye başladı ve ona dil uzattı. 14 Şubat 1903'de kendi gazetesinde şu duayı yayınladı: "Ben İslam'ın yok olacağı günün çarçabuk gelmesi için Tanrıya dua ediyorum. Ey Tanrım, sen bunu gerçekleştir ve İslam'ı yok et." O, 5 Ağustos 1903'de de şunları yayınladı: "İnsanlık için en çirkin lekeyi (İslam'ı,) Zion mutlaka helak edecektir." Onun bu İslam muhalefetinden vazgeçmediğini gören Vadedilen Mesih^{as} 1903'de "Dowie ve Piggot Hakkında Gaybi haberler" isimli bir bildiri daha yayınladı. O, bu bildiride geliş gayesinin, tevhidin yerleşmesi ve şirkin kökünün kazılması olduğunu açıkladı. Ayrıca o, Amerika için Allah'ın cc kendisine bir alamet bildirdiğini açıkladı. Buna göre Dowie kendisi ile ister açıkça isterse ima yoluyla mübaheleye girecek olursa, o Vadedilen Mesih

as

hayatta iken pişmanlık ve acılar içerisinde dünyadan göç edecekti. Daha sonra o, Dowie'ye mübahele daveti göndermesine rağmen hiçbir cevap alamadığını yazarak, ona cevap vermesi için yedi aylık mühlet verdiğini açıkladı. Ayrıca Vadedilen Mesih

as

, “Kesin biliniz ki, pek yakında Zion’un başına bir felaket gelecektir,” diye de bildirdi. En son olarak o, Dowie'nin cevabını beklemeden şu kelimeler ile duada bulundu: “Ey Rabbim! Kararını bir an önce açıkla ki, Piggot ve Dowie'nin yalanı insanlara aşikâr olsun.” Bu bildiri de Batı ülkelerinde geniş çapta dağıtıldı. İngiltere’de The Glasgow Herald in Britain ve Amerika’da The New York Commercial Advertiser gibi gazeteler bu bildirin özetini yayınladılar. Böylece yüz binlerce insan bundan haberdar oldular.

Bu bildiri yayınlandığı sırada Dowie'nin yıldızı son derece parlaktı. Müritlerinin sayısı gittikçe artıyordu. Bunlar o kadar zengindiler ki, her yılbaşında Dowie'ye üç milyon Rupi (bir milyon Dolar) değerinde hediyeler veriyorlardı. O, birçok fabrikanın da sahibiydi. Onun nakit serveti yaklaşık altmış milyon Rupi (yirmi milyon Dolar) olmuştu. Yanında çalışanların sayısı ülkenin en zenginlerinin hizmetkârlarından daha kalabalıktı. Sağlığı o kadar mükemmeldi ki, o bunu kendi mucizesi olarak göstermekteydi. Hasta olan diğer insanlara o, emri ile şifa verebilme iddiasındaydı. Özet olarak, zenginlik, sağlık, müritlerin sayısı ve güç bakımından her şeye bol bol sahipti.

Vadedilen Mesih^{as} bu bildiri yayınlayınca, insanlar Dowie'ye, bu bildirilere niçin cevap vermediğinin nedenini sorduklarında, o cevaben şöyle dedi: “İnsanlar bana bunlara neden cevap vermediğimi soruyorlar. Acaba sizler, benim bu haşarata cevap vereceğimi mi düşünüyorsunuz? Onların üzerlerine ayağımı koyduğumda, kendilerini ezip geçerim. Oysa onlar birkaç gün daha yaşayabilsinler diye, karşımdan uzaklaşmaları için kendilerine şans tanımaktayım.” İnsan bazen ne kadar akılsızca hareket eder. Dowie kaçmaya çalışırken mübaheleye girmiş oldu. Vadedilen Mesih^{as} açık olarak, Dowie ima yoluyla dahi karşıma çıkacak olursa, ben hayattayken o pişmanlık ve acılar içerisinde dünyadan göç edecektir, diye buyurmuştu. Bu papaz, Vadedilen Mesihe

as

haşarat deyip, onu ayağının altında ezebileceğini söylemek suretiyle, karşısına çıkıp Allah'ın

cc

gazabını davet etmişti.

Onun isyanı ve kibri bununla da sınırlı kalmadı. Birkaç gün sonra o, Vadedilen Mesihten^{as} bahsederken onun hakkında, “Budala Muhammedi Mesih,” dedi. Ayrıca o şunları da yazdı: “Eğer yeryüzünde ben Allah'ın

cc

peygamberi değilsem, başka hiç kimse O'nun peygamberi değildir.” 1903 yılı Aralık ayında çıkardığı gazetesinde açıkça Vadedilen Mesihin

as

karşısına çıktı ve bir meleğin kendisine düşmanlara karşı galip geleceğinin müjdesini verdiğini ilan etti. Diğer bir ifadeyle, Vadedilen Mesihin

as

bildirdiği gaybi habere mukabil o da Hz. Mirza Gulam Ahmed'in

as

helak edileceğine dair haber verdi. O ima yoluyla mübaheleye giren Dowie gitgide açık bir şekilde Vadedilen Mesihin

as

karşısına çıkmaya başladı. Onun bu davranışı çok geçmeden meyvelerini verdi ve mübaheleye girmiş olduğu için Vadedilen Mesih

as

kendisi ile ilgili herhangi bir şey yazmayı bırakıp Allah'ın

cc

vereceği hükmü beklemeye başladı. Ceza vermekte yavaş davranan, ancak yakaladığı zaman cezası çok sert olan Allah

cc

, nihayet elini Dowie'ye uzattı ve Vadedilen Mesih

as

ezmek için kullanmak istediği ayaklarını kullanılamaz bir hale getirdi. Vadedilen Mesih

as

ezmek şöyle dursun, Dowie onları yere basma gücünü bile kaybetti. Allah'ın

cc

öfkesi felç şeklinde kendisine indi. Birkaç gün sonra iyileşir gibi oldu, ancak, iki ay sonra 19 Aralık tarihinde felç ona ikinci kez saldırdı. Böylece Dowie kalan gücünü de tamamıyla kaybetti. O çaresiz kalınca, işlerini asistanlarına devredip, felç için iklimi iyi gelen bir adaya yerleşti. Ancak Allah'ın

cc

öfkesi onu orada da rahat bırakmadı. Dowie Vadedilen Mesihe

as

haşarat demişti. Bundan dolayı da Allah

cc

bu papazın haşarat gibi olduğunu ispatlamak istiyordu. O, onun kibrine ve cüretkârlığına neden olan unsurları kullanarak, kendisini küçük düşürecek. Bunun ayrıntılarına gelince, Dowie hastalanıp gittikten sonra, müritlerinin içine bir şüphe musallat oldu. Onlar, dua ile değil de kendi emri ile diğerlerine şifa verme iddiasında olanın, neden bu şekilde hastalandığını merak ettiler. Müritleri, hiç kimsenin içine girmesine Dowie'nin izin vermediği odalara girip, oraları didik didik aradıklarında, bir hayli içki şişesi buldular. Hanımı ve oğlu, bizzat müritlerine yasakladığı halde, Dowie'nin gizlice çok içki içtiğini söylediler. O sarhoşluk veren tüm maddelerin kullanılmasını yasaklamıştı. Hatta tütün kullanılmasına da izin vermemekteydi. Hanımı en acı günlerde dahi ona vefalı kaldığını, ama papazın zengin ve yaşlı bir kadınla evlenebilmek için, birden fazla evliliğin cevazına izin verdiğini üzüntü içerisinde beyan etti. Hatta o Dowie'nin mektuplarına cevaben o kadın tarafından yazılan mektupları da insanlara gösterdi. Bunları öğrenen müritleri çok öfkelenerek, cemaatin Dowie'nin kontrolünde bulunan hesaplarını incelemeye başladılar. Bunun sonucu beş milyon Rupı (bir buçuk milyon Dolar) kadar bir paranın ortadan kaybolduğu anlaşıldı. Ayrıca bu papaz tarafından, kasabadaki birçok genç kıza, gizlice değeri yüz bin Rupiden fazla hediyelerin verildiği de anlaşıldı. Bunun neticesinde müritleri tarafından Dowie'ye bir telgraf gönderildi. Onda şöyle yazıyordu: "Bütün cemaat ittifak ile senin israfını, riyakârlığını, yalan ifadelerini, mübalağalı sözlerini ve insanların mallarını caiz olmayan yollarla kullanmanı,

zulüm ve gasp etmeni şiddetle protesto edip, seni bütün mevkilerinden azlediyoruz.”

Dowie suçlamaları reddedemeyince tüm müritleri kendisine muhalif oldular. Bunun üzerine o, müritlerinin karşısına çıkıp, onları yeniden kendine çekmek istedi. Ancak tren istasyonuna vardığında, birkaç kişi hariç hiç kimse onu karşılamaya gelmedi ve kendisine ilgi göstermedi. Çaresiz bir şekilde mahkemelere başvurduğunda ise, onlar cemaatin parasını ele geçirmesi için kendisine izin vermediler. Ona, hayatını idame etmesi için küçük bir miktar aylık bağlandı. Öylesine çaresizdi ki, ancak zenci hizmetkârları onu bir yerden alıp başka bir yere koyarlardı. O, hayatını büyük bir sefalet ve acılar içinde geçiriyordu. Onun çaresizliğini gören iki, üç dostu, tedaviye başvurmasını istediler. Ancak tedavi aleyhine öğüt veren bir insan olduğundan, müritlerinden korkup tedaviye yanaşmadı. Müritlerin hepsi kendisini terk edip yalnızca iki yüze yakını kaldığında, mahkemelerde de başarısızlığa uğrayınca keza hastalığı da ilerlediğinde, o bütün bu sıkıntılara dayanamayarak akli dengesini kaybetti. Bir gün birkaç müridi, Dowie'nin vaazını dinlemeye gittiklerinde, onun bütün vücudunun sargılarla sarılmış olduğunu gördüler. Onlara hitaben adının Jerry olduğunu, bütün gece boyunca şeytanla savaştığını, mücadele sırasında generalinin öldüğünü ve kendisinin de yaralandığını anlatınca, müritleri onun delirdiğini anladılar ve onlar da kendisini terkedip gittiler. Hz. Mirza Gulam Ahmed^{as} şöyle haber vermişti “Dowie kendisi ile ister açıkça isterse ima yoluyla mübaheleye girecek olursa, o Vadedilen Mesih

^{as}

hayatta iken pişmanlık ve acılar içerisinde dünyadan göç edecekti.” Vadedilen Mesih'in

^{as}

sözleri 8 Mart 1904 tarihinde gerçekleşti ve Dowie pişmanlık ve acı içerisinde bu dünyadan göç etti. Öldüğünde yanında sadece dört kişi vardı ve servetinin toplamı aşağı yukarı otuz Rupı idi.

Pişmanlık ve ıstırap adına bu ölümden daha ötesi mümkün mü? Bu kesinlikle ibret verici bir hadisedir ve Batı dünyasına Vadedilen Mesih'in^{as} doğruluğunu anlatan apaçık bir mucizedir. Nitekim birçok gazete mecbur kaldıkları için Vadedilen Mesih

^{as}

tarafından bildirilen gaybi haberin gerçekleştiğini bildirdiler. Örneğin Dunville adlı Amerika'da yayınlanan bir gazete bu olaydan bahsederken 7 Haziran 1904'de şunları yazmıştır: “Ahmed ile müritleri bir kaç ay evvel aşikâr bir şekilde gerçekleşen bu gaybi haberden dolayı ne kadar övünseler haklıdırlar.”

Truth Seeker adlı Amerikan gazetesi de 15 Haziran 1904'de şunları yazmıştır : “Meydan okuyan kişinin zahiri durumu, yaşamak adına kendi aleyhine olsa da, kazanan o oldu.” Burada kastedilen Dowie'nin genç olması ve Vadedilen Mesih'in^{as} de ondan daha yaşlı olmasıdır.

Herald Of Boston Gazetesi ise 23 Haziran 1904'de şöyle yazmıştır: "Dowie'nin ölümünden sonra Hintli peygamberin şöhreti daha da arttı. O, Dowie daha hayatta iken pişmanlık ve acı içinde öleceğine dair haber vermemiş miydi? Dowie altmış beş yaşında iken, gaybi haberde bulunan kişi ise yetmiş beş yaşındaydı."

Gazetelerin yazdıklarından anlaşılan, bu gaybi haberin Hıristiyanları hatta gazetelerin ateist yazarlarını da etkilemiş olduğudur. Onlar, hayret verici bir şekilde bundan öylesine etkilendiler ki, duygularını yazılarına yansıtmaktan hiç çekinmediler. Batı ülkelerinde yaşayan insanlara bu mucizevî olay anlatılacağı ve bu dindaş gazetelerin şahitlikleri önlerine konulacağı zaman, onlar bu gerçeği reddedemeyip, İslam'ın doğruluğunu kabul etmek zorunda kalacaklar. Ancak eski görüşlerini ve inanışlarını terk ederek, onlar İslam'ı kabul edip necat bulacaklarını anlayacaklar ve böylece Peygamber Efendimiz^{sav} ve Vadedilen Mesih'e^{as} iman edecekler. Bunun emareleri ise şimdiden belirmeye başlamıştır. Amerika'da şu an iki yüzden fazla kişi Müslüman Ahmediye Cemaatine katılmıştır.

---

[1] Review of Religions, Eylül 1902, s.342-345